

en je uitleven in zo een park. Een paar jaar terug ben ik met Danny nog samen in de Winter Efteling geweest. Heel leuk was dat, lekker samen door zo een park banjeren en lekker in de achtbaan. Dat komt vast wel weer wanneer de kinderen ouder zijn. Dan willen ze dat vast ook!

Morgen staat de tweede training op de planning, een interval waarbij ik vier keer ongeveer 12 minuten ga rennen op 4.00minuten per kilometer of om het simpel te houden: 15 kilometer per uur. Eerst wordt er gewerkt, dan rijd ik naar het bos om te gaan rennen. Daarna gauw naar huis, waar mijn ouders dan aan het oppassen zijn. Die hebben morgen het geluk van het ophalen van Ninthe uit school en de race tegen de klok na de lunch door naar de zwembles. Ik hoop dat het morgen droog is. Op dit moment komt de regen met bakken uit de lucht! Regen is zeker geen reden om niet gaan, maar maakt het wel minder aantrekkelijk allemaal. En natuurlijk kan het ook altijd erger, dat weet ik ook. Wind bijvoorbeeld in combinatie met regen is mijn minst favoriet. Mijn rondje loop ik dan ook altijd in de meest handige richting. Op de lange stukken wind mee, korte beschutte stukjes met wind tegen. Misschien dat ik dat eens moet omdraaien, om sterker te worden en een beetje extra te trainen. Makkelijk zeggen nu, maar ik weet ook dat ik dat morgen niet ga doen. Dan mag de wind me fijn helpen tijdens de intervallen, dan lukt het hopelijk. Want 15 per uur is niet iets dat ik gemakkelijk loop over een langere afstand. Daar moet hard voor gewerkt worden.

DAG 3

11 september 2024

Deze woensdag is het een andere woensdag dan normaal. Normaal gesproken ben ik op woensdag vrij. Doe ik de was, breng ik Ninthe naar school, ga ik rennen met Juule (in de kindervan) en gaan we naar zwembles. Vervolgens halen we Ninthe weer uit school, gaan we lunchen en opnieuw naar het zwembad voor de zwembles van Ninthe. Om 15.00 uur zijn we dan weer thuis en is mijn energie redelijk op. Maar goed, dan is er nog het huishouden, koken, eten, kinderen naar bed etc. Gelukkig komt ergens tussen 15.00 en het avondeten Danny thuis en kunnen we de taken verdelen. Omdat dit niet meer als vrije dag voelde, ben ik een dag minder gaan werken en ben ik ook op de donderdag vrij. Iets wat me nu al veel lucht geeft, want dan hoeft het huishouden niet ook op woensdag. En het rennen kan ook een dagje later – iets met balans.

Vandaag ga ik echter wel aan het werk. Mijn ouders komen oppassen en pakken het hele programma van school en de zwemblessen op. Ze wonen niet om de hoek, maar zijn er al wanneer ik terugkom van Ninthe naar school brengen. Gezellig drinken we samen een kopje koffie, want iets te kletsen hebben we altijd wel. Mijn ouders wonen in Diepenveen, toch bijna twee uur rijden tegenwoordig met alle drukte op de weg. Omdat ze verder weg wonen, zien we elkaar niet iedere week. Soms vind ik dat heel jammer, omdat je elkaar dan minder makkelijk “even” ziet, maar soms vind ik het ook heerlijk dat we niet bij elkaar om de hoek wonen. Op de momenten dat we elkaar zien, hebben we nu ook altijd wat te kletsen. Toen Ninthe geboren was, paste mijn moeder iedere week op. Dan kwam ze de avond van te voren met de trein en dronken we samen vaak een wijntje ‘s avonds. De dag erna paste ze dan op en ging ze vaak na het avondeten naar huis. Heel fijn vond ik dat en dan hadden we ook wat tijd samen zonder dat er een verjaardag of andere bijzondere dag was. Op het moment dat Ninthe naar school ging, is mijn moeder ermee gestopt. Niet omdat ze het

niet meer leuk vond, maar doordat het naast alle andere dingen die ze deed, en nog doet, te veel energie koste en het niet meer haalbaar was iedere week opnieuw onze kant op te komen. Erg jammer, maar dat maakt het extra leuk wanneer ze nu zomaar een keer komen oppassen. Het koffiedrinken is veel te gezellig en de tijd loopt veel te snel weg, zoals nu. Ik moet gauw mijn spullen bij elkaar pakken en naar kantoor. Om 10.00 uur heb ik een belangrijk overleg, welke ik nog even wil voorbereiden met collega's.

Het is maar goed dat die voorbespreking is geweest, wat het overleg ging anders dan gepland. Het eerste uur ging over allerlei andere zaken dan waar het overleg voor gepland stond. Er is veel onzekerheid en onduidelijkheid over de lopende aanbesteding. Er waren veel vragen en er zijn veel zorgen geuit. Ik hoop maar dat we de zorgen wat weg hebben kunnen nemen en dat de vragen zo goed mogelijk beantwoord zijn. Het uur erna was goed en nuttig, maar vooral het eerste uur blijft me bij. Zelf vond ik het belangrijk dat hier aandacht voor was, maar had ik dit niet verwacht en was hier dan ook niet op voorbereid. Dat maakt dat ik na het overleg best een vol hoofd heb en dan mag ik meteen een nieuw overleg in. Ook gerelateerd aan de lopende aanbesteding. Een heel interessant proces en leerzaam! Voor mij allemaal nieuw en ik ben blij dat ik hier onderdeel van mag zijn. Hier leer ik veel van!

Na het werk vandaag volgt mijn training en eigenlijk zit die ook al de hele dag in mijn hoofd. Het is pas week één en ik heb nog heel veel tijd om te komen tot wat ik wil. Maar ik wil het zo graag halen dat ik er heel vaak even aan denk. Dat flitst het even door m'n hoofd en kijk ik op mijn horloge of het al tijd is om weg te gaan van kantoor. Vlak voordat ik wil beginnen krijg ik een foto van mijn moeder – Ninthe met een nieuw kleurenbandje van de zwemles. Dat betekent een volgend groepje! Heel fijn en ook zo leuk dat mijn moeder hier dan bij is. Mijn moeder heeft de laatste 25 jaar in het zwembad gewerkt en ook een aantal keer met Ninthe geoefend. O, maar wat ben ik trots op Ninthe! Ze zit al een tijdje op zwemles, vindt het niet altijd leuk, soms saai en verveelt zich. Het zwemmen gaat goed, maar omdat het nog niet in het diepe is komt ze weg met alles “een beetje” goed te doen. Er is geen noodzaak tot het